

Dosarul nr. 2ra-1166/16

Instanța de fond: Judecătoria Slobozia – D. Dubcovețchi

Instanța de apel: CA Chișinău – V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Gospodăria Țărănească „Speranța Grigori”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Butescu și Diana Butescu împotriva Gospodăriei Țărănești „Speranța Grigori” privind restituirea sumei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 11 martie 2014 Sergiu Butescu și Diana Butescu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva GȚ „Speranța Grigori” privind restituirea sumei de 14.000 dolari SUA.

În motivarea cererii reclamanții au invocat că la 06 ianuarie 2011 au încheiat cu GȚ „Speranța Grigori” un contract de vânzare – cumpărare a construcției accesorii – Grajd nr. 5, situate în intravilanul s. Tudora, r-nul Ștefan – Vodă, prețul fiind stabilit în sumă de 30.000 dolari SUA. Conform clauzelor contractuale suma contractului urma a fi achitată în rate pînă la 30 decembrie 2012.

Sergiu Butescu și Diana Butescu au menționat că în baza contractului ei au achitat doar suma de 14.000 dolari SUA, urmare acestui fapt GȚ „Speranța Grigori” s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune, prin care a solicitat rezilierea contractului pe motivul neachitării integrale a sumei stabilite de părți. Astfel, prin

hotărîrea Judecătoriai Ștefan Vodă din 25 ianuarie 2013 acțiunea a fost admisă, cu rezilierea contractului.

Reclamanții au susținut că conform art. 738 alin. (1) Cod Civil în cazul exercitării dreptului de rezoluțiune, contractul încetează și părțile sînt eliberate de obligația de a presta, trebuind să restituie prestațiile executate și veniturile realizate. La 14 februarie 2014 au expediat în adresa pîrîtului o notificare, prin care au solicitat restituirea sumei de 14.000 dolari SUA, însă pîrîtul nu a soluționat solicitarea dată.

Sergiu Butescu și Diana Butescu au solicitat încasarea din contul GȚ „Speranța Grigoroii” a sumei de 14.000 dolari SUA și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriai Slobozia din 30 iunie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Sergiu Butescu și Diana Butescu ca fiind neîntemeiată. În motivarea soluției s-a reținut că bunul imobil a fost procurat la 06 ianuarie 2011 în baza contractului de vînzare – cumpărare, care a fost reziliat prin hotărîrea Judecătoriai Ștefan Vodă din 25 ianuarie 2013 la inițiativa GȚ „Speranța Grigoroii” și prin urmare avînd în vedere că rezilierea operează numai pentru viitor, anume pîrîtul a fost îndreptățit să rezilieze contractul, iar reclamanții nu au temei de drept pentru a solicita returnarea banilor în baza art. 747 alin. (1) Cod Civil (f.d. 101, 103 - 105).

La 10 iulie 2015 Sergiu Butescu și Diana Butescu au înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătoriai Slobozia din 30 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii integral (f.d. 106, 117 - 120).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016 s-a admis cererea de apel declarată de Sergiu Butescu și Diana Butescu. S-a casat hotărîrea Judecătoriai Slobozia din 30 iunie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărîre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Sergiu Butescu și Diana Butescu. S-a încasat de la GȚ „Speranța Grigoroii” în folosul lui Sergiu Butescu și Diana Butescu suma de 14.000 dolari SUA și cheltuielile de judecată în sumă de 10.139 lei. În motivarea soluției s-a reținut că prin hotărîrea Judecătoriai Ștefan – Vodă din 25 ianuarie 2013 s-a reziliat contractul de vînzare – cumpărare încheiat între părți la 06 ianuarie 2011, iar la 11 februarie 2014 GȚ „Speranța Grigoroii” și-a înregistrat dreptul de proprietate la Organul Teritorial Cadastral Ștefan Vodă. GȚ „Speranța Grigoroii” înregistrînd dreptul de proprietate asupra construcției accesorii “Grajd nr.5”, situate în intravilanul satului Tudora, ultimul a devenit proprietarul de iure a bunului, dispunînd astfel și de bunul imobil și de prestația executată parțial de Sergiu Butescu și Diana Butescu în mărime de 14.000 dolari SUA. Astfel, Sergiu Butescu și Diana Butescu prin prisma prevederilor art. 1389 Cod Civil sînt în drept să ceară restituirea prestației (f.d. 130 - 136).

La 15 martie 2016 GȚ „Speranța Grigoroii” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii Judecătoriai Slobozia din 30 iunie 2015 (f.d. 141 - 144).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 ianuarie 2016 și a fost expediată părților la data de 09 februarie 2016 (f.d. 137). Recurentul a depus recurs la 15 martie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de GT „Speranța Grigoroii” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de GȚ „Speranța Grigoroii” împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Speranța Grigoroii”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Butescu și Diana Butescu împotriva Gospodăriei Țărănești „Speranța Grigoroii” privind restituirea sumei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas